

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡμεῖς αἰτησὶς ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀ θ ῆ ν α ς

Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ διορισμοῦ τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου γενομένη τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν πρίγκηπα ἐχαροποίησε σύμπαντα τὸν Ἑλληνισμόν καὶ ἀνεκούφισεν αὐτὸν ἀπὸ τὰ παθήματα τοῦ ἀτυχοῦς πολέμου. Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ ὑπάτου ἀρμοστοῦ τῶν Δυνάμεων κατέρχεται μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ ἐκλεκτὸς τῆς πολυστενάκτου νήσου ἵνα ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν αὐτῆς καὶ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἀναρχίαν ἣτις ἐπὶ τόσα ἔτη λυμαίνεται αὐτήν. Πανταχοῦ δὲ τῆς Κρήτης ἀναπέμπονται εὐχαὶ ὑπὲρ τῶν τεσσάρων Δυνάμεων αἰτινες ἐχάλκευσαν τὴν ἐλευθερίαν τῆς Κρήτης, ἔλυσαν τὰ δεσμὰ αὐτῆς καὶ ἐνέκριναν τὸν διορισμὸν τοῦ ἡγεμόνος, καὶ ζητοκραγαλὶ ὑπὲρ τοῦ λαοφιλοῦς ἐλληνοπαίδος ᾧ τινι ἐστήριξαν τὰς ἐλπίδας τοῦ μέλλοντος.

Τὸ καθήκον ὅπερ ἀναλαμβάνει ὁ νεαρὸς ἡγεμὼν εἶνε δυσχερές καὶ πολὺπλοκον. Ἡ διοίκησις καὶ κράτους συντεταγμένου ἤδη καὶ ὀργανωμένου παρουσιάζει πάντοτε προσκόμματα καὶ γενᾶ δυσχερείας οὐκ ὀλίγας· ἀλλ' ἡ διοίκησις πολιτείας νῦν ὀργανουμένης καὶ μελλούσης νὰ στηριχθῇ ἐπὶ ἐρείπων παρουσιάζει ἀνυπερβλήτους δυσχερείας καὶ ἀπαιτεῖται σιδῆρα καὶ ρωμαλέα χεῖρ ἵνα ὁδηγήσῃ τὸ πηδάλιον αὐτῆς καὶ ἀγάγῃ αὐτὴν εἰς ἀσφαλὴ λιμένα, θέλησις δὲ μεγίστη καὶ σωφροσύνη ἐπαρκής. Κατερχόμενος εἰς Κρήτην ὁ νεαρὸς ἡγεμὼν φέρει βεβαίως τὴν θέλησιν ταύτην καὶ ἐλπίς ὑπάρχει ὅτι ἐκεῖ θὰ εὕρῃ μεταξὺ τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ τοὺς ἀνδρας ἐφ' ὧν θὰ βασιζῇ τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ. Ὁ μέγιστος φόβος τῶν ἐλλήνων ἀπάντων εἶνε μήπως καὶ ἐν τῇ ἀποκαθισταμένῃ πολιτείᾳ εἰσαχθῇ τὸ παρ' ἡμῖν ἐπικρατοῦν ὀλέθριον σύστημα τῆς διοικήσεως καὶ ἐπικρατήσῃ ὁ κομματισμὸς καὶ τὰ πάθη ἅτινα θὰ ἀνοίξωσι μέγα χάος μεταξὺ τῶν δύο στοιχείων, τοῦ ὀθωμανικοῦ καὶ χριστιανικοῦ. Ὁ φόβος ὅμως οὗτος ἐκλείπει διότι, ὡς ἐγένετο γνωστὸν, κατέρχεται εἰς τὴν νῆσον ἀνευ συνοδείας καὶ συμβούλων ἐλλήνων. Ἡ Κρήτη ἔχει ἱκανοὺς ἀνδρας ὧν ἡ δεξιότης ἐθαυμάσθη καὶ παρὰ τῶν ναυάρχων καὶ παρὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀνακτοβουλίων· αὐτοὶ τιθέμενοι εἰς τὸ πλεονεξία τοῦ ἡγεμόνος τῶν, γνωρίζοντες τὰς διαθέσεις τοῦ λαοῦ καὶ τὰς τάσεις αὐτοῦ, θὰ ὀργανώσωσι τὴν νῆσον καὶ θὰ προικίσωσιν αὐτὴν διὰ πολιτεύματος ἀναντιρρήτως ζηλευτοῦ.

Ἡ Κρήτη θὰ χρησιμεύσῃ ὡς βᾶσις καὶ ἄλλων σκέψεων βραδύτερον περὶ ἄλλων ἐπαρχιῶν κακῶς διοικουμένων καὶ πασχουσῶν, καὶ τὸ πολίτευμα αὐτῆς ἴσως ἀνοίξῃ ἄλλας διόδους εἰς τὸ ἐλληνικὸν Κράτος ἵνα ἐκτείνῃ τοὺς βραχίονάς του καὶ περιλάβῃ καὶ ἄλλους ἀδελφούς. Ἡ τριετής διοίκησις ἣν ὤρισαν αἱ Δυνάμεις εἰς τὸν πρίγκηπα ἵνα διοικήσῃ τὴν νῆσον ἐγένετο ὅπως δοκιμασθῇ ἡ ἱκανότης αὐτοῦ πρὸς συνδιαλλαγὴν ἀμφο-

τέρων τῶν στοιχείων. Ἐὰν κατὰ τὸ βραχὺ τοῦτο διάστημα ὁ Ἡράκλειος τὸ σῶμα ἡγεμῶν καὶ νοῦν ἴσον καὶ φρόνητιν τοιαύτην ἐπιδείξῃ ἡ τιμὴ αὐτῷ ἀνήκει, ὅτι τὸ ἐλληνικὸν πνεῦμα εἶνε ἱκανὸν νὰ κυβερνήτῃ καὶ ἄλλους λαοὺς καὶ ὅτι ἡ Εὐρώπη δύναται νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτό. Ὑπὸ τὰς σκέψεις ταύτας ἐμφορεῖται πᾶς Ἕλλην καὶ σφύγει πᾶσα καρδιά ὅπως ἀνατεῖλωσιν αἰσιώτεροι καὶ ἔτι χαροποὶ αἱ ἡμέραι καθιδύνουσιν καὶ τὸν Ἑλληνικὸν θρόνον καὶ τὰς σκιάς τῶν ἡρώων ἐκείνων, οἵτινες ἐξέθρεψαν τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν Ἡπειρον παρατηρεῖται ἀπὸ τοῦ ἀτυχοῦς πολέμου καὶ ἐντεῦθεν, μία ἐθνικὴ νάρκη ἣτις ἔχει καταλάβῃ ὅλον τὸν κόσμον. Ἡλεκτρίσθη κάπως ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κρήτης ἀπηλπίσθη ὅμως καθ' ὅλοκληρίαν διὰ τὸ μέλλον τυο, διότι δὲν φαίνεται ἀπὸ πούθεν ἀ σημεῖον τι φωτεινὸν καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀποκλείρους τῆς τύχης. Καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀκόμη δὲν βλέπομεν νὰ γίνηται λόγος περὶ Ἡπείρου, ὅπως γίνεται περὶ Μακεδονίας, Ἀρμενίας καὶ λοιπῶν κακοδιοικουμένων τουρκικῶν ἐπαρχιῶν, ἐν ᾧ καὶ ἡ Ἡπειρος εὐρίσκεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας καὶ ἔτι χειροτέρας, ἐπειδὴ ἔσχε τὴν ἀτυχίαν νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς Βερολινεῖς συνθήκης, ἣτις κυριολεκτικῶς μᾶς κατέστρεψεν ὑφ' ὅλας τὰς ἐστίμους, διότι οἱ τούρκοι θεωροῦντες τὸ μέρος τοῦτο ὡς μὴ ἀνήκον αὐτοῖς ἐργάζονται κυριολεκτικῶς πρὸς ἐξόντωσιν καὶ ἐκπατρισμὸν τῶν κατοίκων, μεταχειρίζονται παντοῖα δόλια μέσα· καθ' ὅλην τὴν Ἡπειρον δὲν θὰ εὕρητε κοινότητα ὁμοιοῦσαν. Τὸ πλεῖστον τῶν ἱκανῶν καὶ φιλοπατρίδων Ἡπειρωτῶν ἐξεπατρίσθησαν καὶ διεσκορπίσθησαν εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, ἀφῆκαν δὲ ὀπισθὲν τὴν πατρίδα τῶν ἔρμαιον τῶν παντὸς εἶδους ραδιούργων καὶ τῶν μυχτάρηδων τῶν ὁποίων ὁ σβέρκος καθ' ὅλην τὴν Ἡπειρον καὶ ἰδίως εἰς τὰ χωρία ἔχει λάβῃ τεραστίαν διαστάσει. Ἀμα ὑπάγῃ κανεὶς εἰς χωρίον τι καὶ εἶδῃ ἄνθρωπον παχύσθερνον νὰ μὴ ἐρωτήσῃ τί εἶνε, διότι αὐτὸς εἶνε ὁ μυχτάρης. Τόσον σκληρύνονται αἱ καρδίαι αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ὡς ἐκ τοῦ συγχρωτισμοῦ τῶν μετὰ τῶν τούρκων, ὥστε δὲν πιστεύουσιν οἱ ἀφιλότιμοι ἀπὸ πτώχειαν· τέλος πάντων ὅπου νὰ ξεσκεπάσῃ κανεὶς παντοῦ βρώμαν θὰ ἀνακαλύψῃ καὶ εἶνε ἀνάγκη μεγάλη νὰ ληφθῇ κάποια πρόνοια παρὰ τῶν Ἑλλὰδι ἰδίως διαμενόντων Ἡπειρωτῶν πρὸς δυνατὴν πρόληψιν τοῦ κακοῦ, διότι ἐδῶ ἐπέσεσαν ὅλα τὰ κακά, φανατισμὸς τῶν Τούρκων, φηγοῦρα μυχτάρηδων, διαίρεσις τῶν κατοίκων εἰς δύο ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα, προπαγάνδα ρωμουνική, προπαγάνδα ἰταλική, προπαγάνδα ἀλβανικὸν συνδέσμου καί, καί, καί, καί. Καὶ ἂν μείνωμεν ἔτσι μετὰ τὰ χεῖρα σταυρωμένα θὰ μᾶς πάρῃ ὁ διάβολος καμμιὰ μέρα καὶ δὲν εἶνε πολὺ μακρὰν αὐτὴ ἡ ἡμέρα τοῦ Διαβόλου. Ἀς ἀρχίσωμεν καὶ ἡμεῖς ὅπως οἱ Κρήτες τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν τυράννων καὶ ὅχι μετὰ ἰσχυριὰδες, διότι ἀπεδείχθη πλέον ὅτι ἡ Εὐρώπη θέλει αἰμαῖ

ἄθων διὰ νὰ κάμῃ κατὶ τι ἔστω καὶ αὐτονομίαν.

ΕΚ ΦΙΛΙΠΠΙΑΔΟΣ

Ἡ συνθήκη τῆς ἀμνηστίας.—Ὁ πρόεδρος Ἀρτης.—Σύλληψις ἐνὸς ἐκ Κονίτσης.—Ἡ διάσωσις του.

Καίτοι ἐν τῇ μετὰ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος συνθήκῃ ἀνεγράφη ὁ ὅρος τῆς ἀμνηστίας δι' ἅπαντας τοὺς ὁποσδήποτε λαβόντας μέρος εἰς τὸν πόλεμον, ἀπεφυλακίσθησαν δὲ καὶ οἱ βέηδες τῆς Λαρίσσης ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν, ἐν τοῦτοις ἡ Τουρκία ἐξακολουθεῖ νὰ συλλαμβάνῃ καὶ νὰ φυλακίζῃ εἰσέτι οὐχὶ τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔλαβον καθόλου μέρος, ὡς συνέβη τοῦτο τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἐν τῇ γεφύρᾳ Ἀρτης ὡς ἐξῆς. Μάτσα τις πρὸ τεσσαρακονταετίας καὶ πλέον εἶχεν ἀποκατασταθῇ ἐν Ἀρτῇ, κατήγετο δὲ ἐκ τῶν περιχώρων τῆς Κονίτσης. Ἐνυμφεύθη δὲ ἐν Ἀρτῇ πρὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ ἐτεκνοποίησε. Μετὰ τὴν ἐνωσιν τῆς Ἀρτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐπειδὴ ἦτο πλέον ἀποκατεστημένος ἐπολιτογράφησεν ἅπασαν τὴν οἰκογένειάν του, μετ' ὀλίγα δ' ἔτι ἀπεβίωσε, ἀφήσας τὰ τέκνα του ἀνήλικα. Ταῦτα ἡλικιωθέντα ἠναγκάσθησαν ἐκόντα ἢ ἄκοντα νὰ ὑπηρετήσουν εἰς τὸ στρατιωτικὸν ὡς κληρωτοί. Εἰς δ' ἐξ αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν Γεώργιος Μάτσα καλούμενος λεπτοεργὸς τὸ ἐπάγγελμα δὲν εἶχε ὑπηρετήσῃ ἔχων λόγους ἀπαλλαγῆς ἐπειδὴ ὑπηρετεῖ ὁ μεγαλύτερος ἀδελφός του. Πρὸ ἐνός δὲ περίπου ἔτους, ἐπειδὴ ἐπαυσαν οἱ λόγοι ἀπαλλαγῆς ἠναγκάσθη νὰ ὑπηρετήσῃ ἐπὶ ἐν ἔτος μετὰ τὸν πόλεμον. Ἀφελθεὶς δὲ πρὸ ἡμερῶν ἀνέλαβε τὸ πρῶτον ἔργον του. Μίαν ἡμέραν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐξῆλθε πέραν τῆς γεφύρας μετὰ τινων φίλων του, ὡς ἐξέρχονται ὅλοι οἱ ἄνθρωποι· ἀμέσως δὲ συνελήφθη ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν τῇ ὑποδείξῃ τοῦ ἐν Ἀρτῇ προξένου τῆς Τουρκίας Ρουσούλ· Ἐφένδῃ ἵνα σταλῇ εἰς Ἰωάννινα, ἔνθα τίς οἶδε ὅποια τύχη τὸν περιέμενεν· Ἐὐτυχῶς ὅμως ὁ νέος λίαν τολμηρὸς ὢν προσεποιήθη, ὅτι θέλει νὰ μεταβῇ πρὸς χρεῖαν του, διέφυγε τῶν χειρῶν τῶν συνοδευόντων αὐτὸν τούρκων στρατιωτῶν καὶ ριφθεὶς εἰς τὸν ποταμὸν περὶ τὴν 6 1)2 ὥραν μ. μ. κατώρθωσε κολυμβῶν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀρτα πρὸς χαρὰν τῶν φίλων του, τῶν συμπατριωτῶν του καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν χριστιανῶν. Ἡ πράξις αὕτη τοῦ κ. Προξένου ἐνεποίησεν ἀλγενοτάτην ἐντύπωσιν εἰς ὅλην τὴν πόλιν, ἣτις ἐξάνεστη κατ' αὐτοῦ. Οὐδέποτε ἐπίστευε τις ὅτι ἤθελε πράξει τοῦτο ὁ κ. Προξένος, ὅστις τυγχάνει καὶ αὐτὸς Ἡπειρώτης καὶ γνωρίζει τὰ καθέκαστα ἐντελῶς. Ἀπ' ἐναυντίας ὤφειλε νὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς συμπατριώτας αὐτοῦ ἐὰν τυχὸν καταζητοῦντο ὑπὸ τῆς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡμᾶς ἐδῶ εἰς τὰς Τουρκ. ἀρχάς.

Πολλοὶ Πάργιοι εἶχον ἀποκτήσει ἐν ἀπωτάτοις χρόνοις τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα καὶ ὡς τοιοῦτους τοὺς ἀνεγνώριζε καὶ ἡ τουρκικὴ κυβέρνηση ἡ ὁποία δὲν ἔδλεπε μετὰ καλὸ μάτι τὴν ἀποστασίαν ταύτην τῶν ὑπηκόων τῆς καὶ ἴσως μὲν καὶ ἄλλοτε ἐσκέφθη νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἀποστάτας τοὺτους οὐδέποτε ὅμως ἐτόλμησε νὰ προβῇ εἰς τοιοῦτον διάδημα. Ἡδὴ ὅμως ὁπότε ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ τίποτε, ὁπότε ἐπῆρε τὸν αἶρα τοῦ Γιουνάνι, τὸν

Νεγάδων διηρημένη εἰς 2 τμήματα τότε οὕσα, Ἑλληνικὸν καὶ Δημοτικόν, ἔχουσα ἐν ἑκάστῳ ἰδίους διδασκάλους, ἑλαιοῦργειν τακτικῶς, καὶ ἑθαυμάζετο παρ' ἀπάντων τῶν ἄλλων Κοινοτήτων τοῦ Ζαγορίου, τοῦ παρβαναγοῦντιν ἐλαιοῦργειν ἐπίσης, τὰ ὠρισμένα δύο προικοδοτήματα διὰ πωρὰ κοράσια ἐχορροῦντο ἐτησίως, πᾶσαι αἱ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ χωρίου δοαί, αἱ κηρναί, αἱ γέφυραι καὶ τὰ δημοσία καταστήματα, ὅνι Ἐκκλησία, Σχολή καὶ λοιπὰ κατὰ κτήρια ἐπισκευάζοντο ἐτησίως, πολλὰ δὲ βοθρνεῖν ἐγένοντο πρὸς ἀνακούρυνιν πράγματι πεινῶντων πτωχῶν καὶ ἀπείρων, ἀναλόγως τὸν τότε πόρον τοῦ κληροδοτήματος, ἅτε τῆς ἐπιτροπῆς αὐτοῦ μὴ ἀναγνωρισμένης ποσὺς εἰς τὰς λοιπὰς περιστάσεις τῆς Κοινότητος καὶ οὐδεμία τῶν ἐν τῇ ἐν λόγῳ διηρητῇ ἀναγραφομένων διατάξεων τῆς εἰρημένης εὐεργετίας, Ἀγγελοῦ καὶ ἔμμεν ἀνεκπέστερος. Πᾶσα πληρωμὴ ἐγένετο παρ' αὐτῶν ἐπὶ ἐγγράφῳ ἀποδείξει τοῦ πληρωμένου καὶ δυνάμει ἐντάλματος ἐκδομένου ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦτο δικαιοῦντων καὶ πάντες αἱ κατ' ἔτος λογαριασμοὶ τῶν σχετικῶν διαχειρίσεων ἐνὸς ἐπιτρόπου, ἐν οἷς καὶ τοῦ κ. Κωνστ. Γ. Κουρτίου ὑπογεγραμμένοι ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πατρίδι παρεπιδημούντων συνεπιτρόπων αὐτῶν, ἐννοεῖ δὲ καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου κ. Βόλγα ὡς πληρεξουσίῳ Ἐπιτρόπῳ, παρεπιδημούντος τότε ἐν αὐτῇ, καὶ πάντα τὰ ἐγγράφα ταῦτα καὶ οἱ λογαριασμοὶ καθ' ὅν οὐδεμία μᾶται τοῦδε ἡγεθῆν ἀντιρρήσεις παρὰ τῶν λοιπῶν συνεπιτρόπων ἢ ἄλλου τινὸς ἐν τῶν τοῦ κληροδοτήματος τούτου δικαιοῦντων ὠφελείας, μέχρι τοῦ 1887, εὐρίσκονται ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς ἐπιτροπῆς, ὅπως κατοπερρίζονται ἐν αὐτοῖς οἱ καθολοῦλως σήμερον συσφατιζόμενες τοὺς ἀνωτέρω, καὶ καὶ πᾶς ἄλλος οἷος ἐθόπετε κἂν ἦ. Τούτου δ' οὕτως ἔχοντες δὲν βλέπομεν πῶς σπντήρεται ἡ ἄλλοος ἀξίωσις τῶν ἀνώνμων δημοσιεργαροῦντων ἐκ Νεγάδων, ὅτι ἦτο ὑπόχρεος ὁ ἐπίτροπος κ. Κ. Κουρτίου νὰ καταθέσῃ εἰκοθεν τοὺς κατὰ καιροὺς ληροῦς τῆς διαχειρήσεως τοῦ πρὸς ἐξελγῆν εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Ἰωαννίνων, ἀφού ὡς προειπομεν παρ' οὐδενὸς ἐξητήθη τότε ἀλλ' οὐδὲ καὶ μέχρι τοῦδε πρὸς τοῦτο· ὡς καὶ ἡ ἐτι μετὰ κέρπου ἐκλήρουμένη ἀλωγοτήρ καὶ ἀναιδεστότερη αὐτῶν διαθεσάωσις, ὅτι ὤθην εἰκοθεν εἶχον προσαγγίει τοὺς ληροῦς τῆς διαχειρήσεως τῶν οἱ μετὰ τοῦ κ. Χρ. Πριμικήρη δικασθέντες εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν καὶ ἀποδείχθησαν χίνους λευκότεροι καὶ περισσώτεροι ἀθώτεροι !!! χαρακτηρίζου δὲ τὴν ἀνωτέρω ἀνώνμων διαθεσάωσιν τῶν, ὡς φευχῇ, διότι ὡς γινώσκουσι πάντες οἱ ἐν Νεγάδῃς, οἱ δικασθέντες ποτὶ (καὶ τοῦτο συνέβη τοῦ 1894) μετὰ τοῦ κ. Χρ. Πριμικήρη αἰτάντας ἐνώπιον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως νὰ δώσωσι λόγον τῆς διαχειρήσεως τῶν ἦσαν οἱ κ. Ἀλ. Βόλγα, Γ. Φούφης καὶ Δ. Νικολαΐδης χρηματίζαντες ἑθρορὶ καὶ ἐπιτρόποι τῆς σχολῆς καὶ ἐκκλησιῶν Νεγάδων κατὰ 2 συνεχεῖς περιόδους, ἐκλήθησαν ἐε τότε παρὰ τοῦ κ. Χρ. Πριμικήρη καὶ μετὰ πολὺμηνον ἀειδικαστῶν καὶ ἀπειλῇ ἐκπτώσεως τοῦ ἀξιώματός τῶν ὑπερχειρώσαν δικαστικῶς νὰ καταθέσωσι τοὺς ληροῦς τῶν καὶ ἰδίως ν' ἀπολογηθῶσι διὰ τὰ 325 Νατ. ἄντινα εἰς τριῶν σγρημάτων τῶν εἰς 75, 100 καὶ 150 Νατ. διὰ τρέπου χριστο νομίμου, τεχνηθέντες ἐε τὸ 1892—1893 ἐπικυθώσαντες πᾶς ὑπεργραφῆς τῶν παρὰ τοῦ τότε ἐπιτρόπου τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων Θεοφ. Ναζιανζοῦ Παναρέτου, ἀπέσυραν μετὰ θάνατον τοῦ μακ. Γ. Τραταλοπούλου ἐκ τοῦ παρὰ τῇ ἀξίωτῳ χήρῃ συζύγῳ τοῦ εὐρισκομένου τότε ἀποθεματικῷ κεφαλαίῳ τῶν 800 Νατ. παραπείσαντες διὰ τῆς ἀνω ἐπισήμου ἐπικυρωσεως τὴν εἰρημένην χίρην, νομίσαντες, ὅτι ταῦτα θὰ λάβωσιν ἀποφάσει τῆς Μητροπόλεως, καὶ ὅπερ πῶσόν, ὡς ἑθρορὶ ἐν ἐδικαιούντο νὰ λάβωσι, καὶ τοῦ χρίστου κακῇ κακῶς καὶ κατὰ τὸν μῦθον 3×7=21 ἰδαπάνησαν παρὰ τὴν διαθήκην. ἀφῆραντες τότε καὶ μισθοὺ διδασκάλων ἀπληρώτους καὶ πᾶσαν ἄλλην ὑγχαβοργίαν ἀνεκτέλειον καὶ εἰς βάρος τῶν ἐπομένων ἐτήσιων χρονικῶν εἰσεδημάτων τοῦ κληροδοτήματος, ὥστε κατα-

φαίνεται εκ τούτου, ότι οι ειρημένοι κύριοι μέχρι το 1892—1893 δεν είχαν άξιωθῇ της τιμῆς νὰ διαχειρισθῶσι ποτὲ τὸ ταμεῖον τοῦ κληροδοτήματος, μὴδὲ εἶχον δεῖξει τόσην προθυμίαν ἢ μᾶλλον εἰπεῖν φιλοτιμίαν, ὅπου ἀποδίδουν αὐτοῖς οἱ ἀνώνυμοι ἐπαινέται αὐτῶν, ὅπως καταθέσωσιν οἱκοθεν τοὺς λ)σμούς των, ἔστω καὶ ὡς ἔφοροι, ἀφοῦ εἶχον παραλείψει νὰ δεῖξωσιν αὐτοὺς ἐπὶ δύο καὶ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς διαχειρίσεως των, ἀπέφυγον δὲ καὶ δικαστικῶς κληθέντες διὰ μυρίων τεχνασμάτων νὰ δώσωσι λόγον τῶν πράξεων των. Ὅσον δ' ἀφορᾷ καὶ περὶ τοῦ ἀνέφνησαν ἀθωοῖ, βεβαιῶ ὅτι οὐδεμία ἀπόφασις τοῦ Μητρ. δικαστηρίου Ἰωαννίνων ἐξεδόθη ὑπὲρ αὐτῶν ἐκκερμυζομένης ἤδει τῆς ὑποθέσεως ταύτης. ἡ δὲ ἀναστολὴ αὐτῆς προήλθεν ἐκ τῆς ἀπεργίας τῆς Ἐπαρχ. Δημογεροντίας τοῦ Ζαγορίου καὶ τῆς διαστάσεως τῶν λοιπῶν τμημάτων τῆς Ἐπαρχίας Ἰωαννίνων καὶ τῆς συμφιλίωσεως ἐνάγοντος καὶ ἐναγομένων (κύριος ὅμως οἶδεν ἔως ποτὲ θὰ διαρκέσῃ) καὶ διαβεβαιῶ προσέτι ὅτι ἡ μετὰ τοῦ ἐνάγοντος συμφιλίωσις των δὲν θὰ τοὺς ἀπυλλάξῃ τῆς εὐθύνης τῆς δικαιολογήσεως τῶν 325 Ναπ. διότι ἐν καιρῷ θὰ φροντίσωσιν οἱ ἀρμόδιοι τὰ πρέποντα καὶ περὶ αὐτῶν. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ κληροδοτήματος Ἀγ. Τσολάκη καὶ μέχρι τοῦ 1892—ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους τούτου μέχρι σήμερον καὶ ἰδίως ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ μακ. ἐπιτρόπου Γεωρ. Ἀνανία ἐπελθόντος τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1895 καθ' ἣν οἱ τὰ κοινὰ Νεγάδων διέποντες καὶ διαχειρίζομενοι μετὰ τοῦ κ. Ἀθ. Κύρκου, οὐ μόνον τὸ τοῦ κληροδοτήματος τακτικὸν εἰσόδημα ἐξ 150 Ναπ. ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ κοινοτικά εἰσοδήματα, α') ἐξ Ἰασιῶν Ναπ. 22 β') ἐκ τόκων ἀποθεματικῶν κεφαλαίων Ναπ. 32 γ')

ἐκ τόκων τοῦ ἐν τῇ Ἐθνικῇ ἑλλην. Τραπεζῇ κεφαλαίου Ναπ. 10 καὶ δ') ἐξ ἐνοικίου βοσκῆς Ρεζανίων ἔτερα 8 ἥτοι ἐν ὅλῳ Ναπολέονι 222 ἑτησίως, τί τελεῖται σήμερον ἐν Νεγάδῃ; Ἐν τὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ χωρίου ὁδοὶ καταστράφησαν μὴ δυναμένων τῶν κατοίκων νὰ βαδίζωσιν ἀπροσκόπως, αἱ γέφυραι ἤρχισαν νὰ καταρρέωσι καὶ ἡ συγκοινωνία τοῦ χωρίου μετὰ τῶν πέριξ οὐ μόνον ἐν καιρῷ χειμῶνος, ἀλλὰ καὶ θέρους καθίσταται προβληματικὴ, πάντα τὰ δημόσια καταστήματα ἀφθονοῦσιν εἰς σταλάγματα καὶ ἡ σχολὴ ἐγγίζει νὰ καταρῆσθῃ, διότι ὡς εἶναι γνωστὸν ἀπὸ τοῦ 1888 καθ' ὃ ἀνεχώρησεν ὁ ἐπίτροπος κ. Κ. Γ. Κούρτιος ἐπισκευάσας ταῦτα πάντα τότε, μὴτε λίθος πλέον ἐτέθη ὑπ' αὐτῶν τὸ δὲ πρὸς τοῦτο ὁρισμένον ποσὸν ἑτησίως ἀπανηθὲν εἰς ἄλλας πράξεις μὴ προβλεπομένης ὑπὸ τῆς διαθήκης ἀφήνει χρεωμένον τὸν προὔπολογισμὸν τοῦ κληροδοτήματος κατὰ 100 20) φρ. καθ' ὅσον τόσα δὲν ἀρκοῦν νὰ ἐπισκευασθῶσι τὰ ἀνωτέρω ἀγαθοεργὰ μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ κτηρίου τῆς σχολῆς. Ἐκ τῶν ἑτησίως χορηγουμένων 2 προικοδοτημάτων εἰς πτωχὰ κοράσια καθυστεροῦνται ἤδη δέκα φέροντα ποσὸν εἰς βάρος τοῦ κληροδοτήματος ἔτερα 100 Ναπ. μολοντί δὲ τὰ πλεῖστα τῶν χορηγηθέντων γραμμάτων φέρουσι τὰς ὑπογραφὰς ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς μὴδὲ τοῦ κ. Κύρκου ἐξαιρουμένου καὶ τινῶν πτωχῶν ἐκείνων κορασίων ὑπανδρευθέντα οὐδ' ὁβολὸν ἔλαβον μέχρι τοῦδε καὶ τοῦτο διὰ νὰ περισσεύουν χρήματα πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν φίλων των καὶ ἐπάρωσιν τοῦ κομματισμοῦ των. Κατηργήθη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν των τὸ παρθεναγωγεῖον καὶ ἡ σχολὴ ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τῆς Μητροπόλεως συνεπτύχθη εἰς ἓν μόνον τμήμα διδασκομένων ἀναμειξ νη-

πίων καὶ ἀνῆλθον ἀρρένων τε καὶ θηλέων. Ὁ ἐπίτροπος τῶν ἐλεῶν κ. Ἀλ. Βόλγας πληρῶναι τὸν ἐαυτὸν του κ. Ἀλ. Βόλγαν ἱατρὸν μὲ 40 Ναπ. ἑτησίως διὰ νὰ θεραπεύῃ ὁρῶν ἀνὲρ φαρμάκων πτωχοὺς ἀσθενεῖς, ἐνῷ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ ἐπισκέψεις αὐτοῦ γίνονται ἐπὶ τῶν εὐπόρων καὶ φίλων του κατοίκων, οὐχὶ ἐπὶ πτωχῶν, ἡ δὲ πράξις αὐτῆς τοῦ δυνάμει δικαιώματος ἐκ διαθήκης διαχειριζομένου ἐπιτρόπου ἱερὰ χρήματα προωρισμένα ὑπὲρ εἰδικῶν ἀγαθοεργῶν σκοπῶν καὶ χρηγοῦμενα παρ' αὐτοῦ πρὸς ἐαυτὸν πῶς ἀποκαλεῖτε, κύριοι ἐπαινέται καὶ ὑμῆται αὐτοῦ ἂν ὄχι νόσφησις; πῶς δὲ λέγετε ὅτι καὶ δωρεὰν δῆθεν ἐπισκέπτεται ἀφοῦ κρατεῖ ἡγῆ τὰ 46 20) φρ. ἑτησίως καὶ ἀφοῦ ἐκτὸς αὐτῶν οὐδένα τῶν πτωχῶν ἀφήνει ἀφορολόγητον εἰς εἶδη, οἷον ἀμνῶν ὀρνίθων κλπ. Πρὸς τί δὲ ἡ ἀνανέωσις δῆθεν τῆς συμφωνίας του ἀφοῦ αὐτὸς ὁ ἴδιος συμφωνεῖ ἐαυτὸν καὶ τὸν μισθοδοτεῖ, καὶ πῶς κατὰ τὴν λογικὴν σας θεωρεῖται ὅτι ὑπάρχει πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοιούτων πράξεων ἀφοῦ αὕτη ἀποτελεῖται καὶ ἐκ τῆς ψήφου αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὠφελουμένου προσώπου; ἄλλως τε δὲ ἀγνοεῖται σὲς καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀκόμη οἱ παρ' ἡμῶν ἐπαινούμενοι ἐπίτροποι ὅτι ἐπὶ πράξεων αἰτίνες ἀντιβαίνουν εἰς τὴν διαθήκην, ἐξ ἧς αὐτοὶ ἀρύνονται τὸ δικαίωμα τῆς ἐνεργείας των ἡ πλειονοψηφία αὐτῶν εἶνε ἄκυρος; μήπως ἀγνοεῖτε σὲς πάντες οἱ ἐν Νεγάδῃς πρόκριτοι ὅτι διὰ τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ τε καὶ τῶν λοιπῶν συναφόρων του Δ. Νικολαΐδου καὶ Γ. Φούφη ἡλαττώθη τὸ ἀποθεματικὸν κεφ. τοῦ κληροδοτήματος κατὰ 400 Ναπολ. (ἀκολουθεῖ)

ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΑΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου φύλλου)

Συμβουλίου δὲ γενομένου, ὁ Σελήμ Πασᾶς μετὰ τοῦ Χασάν Μπαλτατζῆ ἀνέλαβον τὸ ἔργον τῆς ἀνακτῆσεως τῆς ἐπικαίρου καὶ σπουδαίας θέσεως. Καὶ δὴ, ἐξορμήσαντες μετὰ πεντακισχιλίων ἀνδρῶν, εἰσῆλθον παραβόλως καὶ ἀπερισκέπτως εἰς τὴν κλεισθεῖσαν τῶν Πέντε Πηγαδιῶν, δι' ἧς στενὴ καὶ κρημνώδης ἀτραπὸς φέρει εἰς τὸ ἐν τῇ ἄκρᾳ αὐτῆς μικρὸν φρουρίον. Ὁ Μάρκος, ἐγκαίρως μαθὼν τὴν μελετωμένην ἐπιθεσιν, ἔστησεν αὐτοῖς ἐνέδρας ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς κλεισθεῖσας καὶ ὅτε ὁ ἐχθρὸς, ἄνευ οὐδεμιᾶς προφυλάξεως βυθίζων ἐν τοῖς στενοῖς ἐπετέθη κατὰ τοῦ φρουρίου, τὸ συνεχὲς πῦρ τῆς φρουρᾶς ὑποδεχθὲν αὐτὸν ἐφορμῶντα, ἠραίωσε φρικωδῶς τὰς τάξεις του καὶ ἐνέσπειρεν ἐν αὐτοῖς τὸν πανικόν. Ἀρξαμένης δὲ μετ' ὀλίγον τῆς ὑποχωρήσεως, οἱ ἐπτοημένοι στρατιῶται εὐρέθησαν ἐν μέσῳ τῶν πυρῶν τοῦ φρουρίου καὶ τῶν ἐνεδρευόντων ἐν τῇ κλεισθεῖσᾳ μέγας δὲ τότε ἐπεγένετο ὁ ὄλεθρος, τῶν μὲν πιπτόντων ὑπὸ τὸ πῦρ των ἐν ταῖς ἐνέδραις, τῶν πλείστων δὲ κατακρημνιζομένων ἐν τῇ ἀτάκτῳ φυγῇ, 500 δὲ πτώματα ἐκάλυψαν τὰς φάραγγας τῆς διόδου καὶ μόλις δι' ἀκατασχέτου φυγῆς διεσώθη τὸ ὑπόλοιπον τοῦ στρατοῦ μετὰ τῶν δύο ἀρχηγῶν, κατησχυμένων ἐπανελθόντων εἰς τὸ στρατόπεδον.

Ἀλλὰ, πλὴν τῶν Σουλιωτῶν, καὶ ἄλλοι ἀνεφύησαν ἐν αὐταῖς ταῖς τάξεσι τοῦ πολιορκητικοῦ στρατοῦ ἐχθροί, νέας ἀφορμὰς ἀνησυχίας καὶ λύπης παρασχόντες τῷ Ἀρχηγῷ. Οἱ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως δηλαδὴ τῆς πολιορκίας αὐτομολήσαντες Ἀλβανοὶ ὀπλαρχηγοὶ Ἀγο Μουχουρτάρης, Σελιχτάρ Μπότας, Τυχῆρ Ἀμπάζης καὶ λοιποὶ, μαθόντες τὰ τῆς συμμαχίας τῶν Σουλιωτῶν μετὰ τοῦ Ἀλῆ καὶ ἐνθαρρυνόμενοι ἐκ τῶν ἐπιτυχιῶν τῶν πρώτων, ἐστράφησαν καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν ἐγκαταλειφθέντα ὑπ' αὐτῶν Βεζύρην καὶ ἐξήτησαν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς αὐτόν. Δὲν ἐβράδυνε δὲ νὰ ἐπέλθῃ πλήρης μεταξὺ τῶν ἀρχαίων φίλων συνεννόησις, ἧς ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ ἀποσκέπησις τούτων πάντων ἐκ τοῦ

στρατοπέδου, καταλαβόντων πέριξ αὐτοῦ καὶ εἰς ἀπόστασιν 2—3 ὥρων θέσεις ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν Κουρέντων καὶ τοῦ Ζαγορίου, ὅθεν πολυτρόπως παρηνώχλουν τοὺς τέως συμπολεμιστάς. Ἐξασφαλίσας οὕτως ἐαυτῷ ὁ Ἀλῆς τὴν σύμπραξιν τοιούτων γενναίων καὶ ἀρκούντων ἰσχυρῶν συμμάχων, ὡς τῶν Σουλιωτῶν καὶ τῶν ὑπὸ τοὺς μνησθέντας ὀπλαρχηγούς Ἀλβανῶν καὶ καθορῶν τὴν ὁσημέραι ἐν τῷ ἐχθρικῷ στρατοπέδῳ προῦσαν παραλυσίαν, ἔγνω νὰ προβῇ εἰς τολμηρὰν τινα πολεμικὴν πράξιν, ἱκανὴν νὰ κχτενέγκῃ τὸ τελευταῖον τελεσφόρον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ κτύπημα καὶ τὴν ἄμεσον τῆς πολιορκίας διάλυσιν, δι' ἐπιστολῶν καὶ ἀπεσταλμένων συνεννόηθη μετὰ τῶν Σουλιωτῶν καὶ μετὰ Ἀλβανῶν καὶ ὥρισε τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν κοινῆς κατὰ τοῦ στρατοπέδου ἐπιθέσεως, ὡς καὶ τάσημειά ἔτινα ἐκ τοῦ Ἰτς Καλέ ἤθελον δώσει τὸ σύθημα τῆς ἐξόδου,

Πρὸς δυστυχίαν ὅμως τοῦ Ἀλῆ τὸ σχέδιον ἔγενετο γνωστὸν τῷ ἀρχιστρατήγῳ, ἐξ ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τοὺς Σουλιώτας παραπεσούσης, ἐν ἣ περιείχετο καὶ τὸ σύθημα, ὅπερ ἦτο «Φλωρί καὶ Τζεκούρι». Ἀμέσως δὲ τότε οὗτος, προσεταιριθεὶς καὶ τὸν Ὁμέρ Βρυώνην, ὅστις παρήμενος ἐτι ἀμφιρρέπων ἐν τῷ στρατοπέδῳ καὶ πολλὰς δούς αὐτῷ ὑποσχέσεις περὶ διορισμοῦ του ὡς Πασᾶ ὑπὸ τῆς Πύλης, πρεσβευσάσθαι εἰς ἀπόκρουσιν καὶ ματαίωσιν τῆς ἐξόδου. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Ἀλῆ, ἡ κατὰ τοῦ στρατοπέδου ἐπιθεσις θὰ ἐγένετο ἐκ τριῶν διαφόρων σημείων, ἥτοι ἐκ τοῦ φρουρίου, ἐκ δυσμῶν, ὅπου ἐστρατοπέδουν οἱ Ἀλβανοὶ ὀπλαρχηγοὶ Ἀγο Μουχουρτάρης καὶ λοιποὶ καὶ ἐκ μεσημβρίας, ὅθεν ἤθελον προσδράμει οἱ Σουλιῶται. Τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης τῆς φρουρίας ἤρξαντο παρουσιάζοντα ἀσυνήθως ζωηρὰν κίνησιν, χωρὶς νὰ δοθῇ αὐτοῖς ἀφορμὴ ἐκ τῶν κανονοστασίων τῶν πολιορκητῶν, στερουμένων παντελῶς πολεμοφοδίων, Εἰκοσι τέσσαρας ὥρας ἄνευ διακοπῆς διήρκεσεν ὁ κανονοβολισμὸς πάντες δὲ οἱ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν παρασκευαζομένων δικτελοῦντες διηπόρουν ἐπὶ τούτῳ. Τὴν δὲ νύκτα τῆς 13 πρὸς τὴν 14 Ἰανουαρίου, περὶ τὴν 3ην πρωϊνὴν ὥραν, δοθέντος ἀπὸ τοῦ Ἰτς Καλέ τοῦ συνθήματος διὰ πυρῶν, ἐξῆλθον τοῦ φρουρίου καὶ τῶν Λιθαριτισίων αἱ φρουραί, τρεῖς χιλιάδες ἐν ὅλῳ ἄνδρες ἐκλεκτοί, ὑπὸ

τὸν Σέλφον Μέτσην καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς, ἀκολουθοῦντος καὶ τοῦ Ἀλῆ ἐρίππου. Ἐκ διαφόρων δὲ σημείων ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ στρατοπέδου μεθ' ὁρμῆς τοσαύτης, ὥστε μετὰ μικρὸν πάντα τὰ κυριώτερα τῶν πολιορκητῶν κανονοστάσια τὰ εἰς τὰς συνοικίας Λούτσας καὶ Καλουτσεσμέ καὶ ἄλλας θέσεις, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ προκεχωρημένα ἔργα (ouvrages avancée) ἐκυριεύθησαν. ἀκατάσχετος δὲ ἐφ' ὅλης τῆς γραμμῆς ἐπῆλθεν ἡ ὑποχώρησις πρὸς τὸ στρατόπεδον. Ἡῶς ἀνε δὲ τὴν ἀταξίαν καὶ τὴν σύγχυσιν τῶν διωκομένων τὸ πυκνὸν τῆς νυκτὸς σκότος. Ἡ καταστροφὴ τοῦ στρατοπέδου ἤθελον ἐπέλθῃ τελεία, ἐὰν πλήρης ἐξετελεῖτο τὸ σχέδιον τοῦ Ἀλῆ, ὅστις τοσαύτην εἶχε πεποιθήσιν περὶ τῆς τελικῆς ἐμβάσεως, ὥστε διὰ λίμβων τῇ αὐτῇ νυκτὶ εἶχεν ἐκπέμψῃ ἱκανὴν δύναμιν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Καστρίτσας, ἵνα φράξῃ ἐκεῖθεν εἰς τοὺς βασιλικούς τὴν ὑποχώρησιν. Ἀλλὰ τὸ ἐγγχείρημα ἀπέτυχεν, μὴ συμπραξάντων πάντων τῶν συμμάχων. Διότι οἱ μὲν Σουλιῶται, μὴ λαβόντες τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ἀλῆ, ἡγνόουν τὴν ὥραν τῆς ἐξόδου οἱ δὲ ὑπὸ τὸν Μουχουρτάρην καὶ λοιποὺς Ἀλβανοὶ προσεγγίσαντες ἄμα τῷ συνθήματι πρὸς τὴν Ζέλοβαν, δύο ὥρας μακρὰν τῶν Ἰωαννίνων, καὶ ἰδόντες ὅτι δὲν ἐπετέθησαν οἱ Σουλιῶται, ὑπεχώρησαν πρὸς τὰς προτέρας θέσεις.

Ἐν τούτοις τὸ σῶμα τῆς φρουρᾶς, ὅπερ ἐπρόκειτο κατὰ τὰ συμπεφωνημένα, μετὰ τὴν προσβολὴν τοῦ στρατοπέδου, νὰ συναντηθῇ καὶ ἐνωθῇ μετὰ τῶν Σουλιωτῶν, ἐβιάδιζεν ἐσπευσμένως πρὸς τὸ ὁρισθὲν σημεῖον. Κατὰ δυστυχίαν ὅμως τοῦ Ἀλῆ, τὴν θέσιν ταύτην εἶχεν ἐγκαίρως καταλάβει ὁ Ὁμέρ Βρυώνης μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνδρῶν, οἱ δὲ Ἀληπασαλικοί, ἰδόντες τοὺς Ἀλβανούς καὶ ἐκλαβόντες αὐτοὺς ὡς Σουλιώτας, ἀφοῦ μάλιστα ἀπήντησαν οὗτοι καὶ εἰς τὸ σύθημα, προσῆλθον αὐτοῖς ἀνυπόπτως. Τότε δὲ φονικώτατον πῦρ, ὑποδεχθὲν αὐτοὺς, κατέθραυσε τὰς τάξεις των, ἀτάκτως δὲ ἤρξαντο ὑποχωροῦντες πρὸς τὴν πόλιν. Πλὴν καὶ ἡ ὑποχώρησις αὐτῶν εἶχεν ἀνακοπὴν ὑπὸ τῶν προσδραμόντων στρατευμάτων, τῶν ὑπὸ τὸν Δράμαλην καὶ Χασάν Πασᾶν. Γενικὴ δὲ τότε ἐγένετο ἡ συμπλοκὴ καὶ λυσσώδης παντα-

(ἀκολουθεῖ)